26. ග්‍රාමීය වැව ආශ්‍රිත සමාජ උපයෝගීතාවය පිළිබඳ වූ අධ්‍යයනයක්

(කරඹන්කුලම ග්‍රාමය ඇසුරින්)

ඒ. එම්. එම්. වීරකෝන්

හැඳින්වීම

ලෝකයේ ඉපැරණි ශිෂ්ටාචාරයන් සියල්ලක් ම පාහේ මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ ද ජනාවාස ආරම්භයත් සමඟ ජලය යන්න ප්‍රධාන අවශ්‍යතාවයක් වූ අතර එම නිසාම ජලාශ්‍රිතව එම ශිෂ්ටාචාර බිහිවන්නට විය. ආර්ය සංක්‍රමණයත් සමඟ තම ජනාවාස ගංගා නිම්න ආශ්‍රිතව බිහි කරගත් මොවුන් ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ජීවනෝපාය වන වී වගාවට වඩාත් යෝග්‍ය වූ වියළි කලාපයේ ගංගා මිටියාවත් ආශ්‍රිතව වාසය කිරීමට පටන් ගත් අතර වියළි කලාපීය ප්‍රදේශයට වර්ෂාව වසරකට වරක් ලැබුණු නමුත් කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා වසර පුරා ජලය අවශ්‍ය වූ හෙයින් එම අතිරික්තව ලැබුනු ජලය සුරක්ෂිත ව ගබඩා කර ගැනීමේ මූලික පරමාර්ථය ඇතිව වැව් ඉදිකිරීම ඇරඹී බව පැහැදිලි වේ. එසේම වාරි කර්මාන්තයේ දියුණුව කෙමෙන් වර්ධනය වීමත් එහි දී මුල් කාලීනව ජල පහරක් ස්වභාවිකව පිහිටි උස් භූමි දෙකකට කොටු කරමින් එක් පසකින් පමණක් ලී දඬු, කොළ අතු, වැනි දෑ හරස් කොට වාරි නිර්මාණය කළ ද එහි තාවකාලික බව හේතුවෙන් ක්‍රමයෙන් දේශීය දැනුම භාවිත කරමින් වඩා සංකීර්ණ නිර්මාණයක් ලෙසට ලාංකීය වාරි නිර්මාණ ලොව අන් කිසිදු රටකට නොදෙවෙනි ආකාරයේ විස්මිත තාක්ෂණික නිර්මාණ බවට වර්ධනය වීම ද හඳුනාගත හැකිය.

මේ අයුරින් ආරම්භ වූ වාරි කර්මාන්තය පුළුල් පරාසයක් දක්වා වර්ධනය වීමත්, වැවයි- දාගැබයි- ගමයි- පන්සලයි යන සංකල්පය පෙරටුකරගත් ජනතාවක් වාසය කරන මෙරට විශාල වාරි කර්මාන්තයේ දියුණුවක් දැකිය හැකි බවත් ඒ අනුව ග්‍රාමීය වැව් පද්ධතිවල අවශ්‍යතාවය විශාල වශයෙන් වැදගත් වන බවද කිව යුතුය. උක්ත අධ්‍යයනයට අනුව එවැනි වූ වැව් බැඳි රාජ්‍යයකට හිමිකම් කියන අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මැදවච්චිය ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයට අයත් කරඹන්කුලම ග්‍රාමය වැදගත් වේ. මෙම ග්‍රාමය ආශ්‍රිතව ප්‍රධාන වාරි කර්මාන්තයක් පවතින අතර මෙම අධ්‍යයනයේ දී එම ග්‍රාමීය වැව ආශ්‍රිතව පවතින සමාජ උපයෝගීතාවය කෙබඳු ද යන්න හඳුනා ගැනීමත් ඒ තුළ සමාජ, ආර්ථික ක්ෂේත්‍රයන්හි පවතින තත්වය කෙබඳු ද යන්නත්, වර්තමානය වන විට මේ ආශ්‍රිතව ඇති බලපෑම කවරේද යන්නත් එම බලපෑම් අවම කර ගැනීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳවත් අධ්‍යයනයට බඳුන් කිරීම මෙහි ප්‍රධාන අරමුණ වශයෙන් පෙන්වා දිය හැකිය.

ක්‍රමවේදය

මෙම අධ්‍යයනය සිදු කිරීමේ දී ඒ සඳහා භාවිත කරන ලද ක්‍රමවේදය ලෙස ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන යටතේ සම්මුඛ සාකච්ඡා, ඡායාරූප යනාදිය භාවිත කළ අතර සම්මුඛ සාකච්ඡා සඳහා ගම්මානයේ වැඩිහිටියන් තිදෙනෙකුගේ ද ග්‍රාමනිලධාරී මහතාගේ ද සහය ලබා ගත් අතර ඔවුන්ගේ තොරතුරු වලට අනුව මෙම අධ්‍යයනය සාර්ථක කරගැනීමට හැකි වූ බව කිව යුතුය.

විමර්ශනය

වැව් බැඳි රාජ්‍යයේ ප්‍රතාපවත් බව විදහාපාන අනුරාධපුර පුරවරයෙහි මැදවච්චිය ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයට අයත් හොරොව්පොතාන මාර්ගයේ කිලෝමීටර් 5 ක් පමණ ගිය පසු

කරම්බන්කුලම ග්‍රාමයට ප්‍රවේශ විය හැකිය. පවුල් 200 ක් පමණ ජීවත්වන මෙම ගම්මානයේ ජනයාගේ සමාජ පසුබිම පිළිබඳව සැලකීමේ දී කෘෂිකාර්මික ආර්ථික රටාවක් අනුගමනය කරන මෙම ජනතාව ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ජීවන උපාය මාර්ගය ලෙස වී ගොවිතැන සිදු කරනු ලබයි. මීට අමතරව හේන් වගාව, ගෙවතු වගාව වැනි දේට ද යොමු ව ඇති බවක් දක්නට ලැබේ. උක්ත අධ්‍යයනයට අනුව බැලීමේ දී මෙම කරම්බන්කුලම ගම්මානය තුළ පවතින ග්‍රාමීය වැව ආශ්‍රිත සමාජ උපයෝගීතාවය කෙබඳු ද යන්න හඳුනා ගැනීම වැදගත් වන අතර එහි දී මෙම ගම් වැසියන් තමන්ගේ සමාජ, ආර්ථික තත්වය මෙම ග්‍රාමීය වැව තුළින් සපුරා ගන්නා ආකාරය පිළිබඳ ව විමසා බැලීමටත් මෙම ග්‍රාමීය වැව ඔවුන්ගේ ජීවනෝපායට කෙලෙස බලපාන්නේ ද යන්නත්, එහි උපයෝගීතාවය කෙලෙස ද යන්නත් පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් මේ තුළින් සිදු වන අතර ඒ අනුව මොවුන්ගේ ආර්ථිකය මෙම වැව හා බැඳී ඇති අයුරු හඳුනා ගැනීමත් එසේම කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා අවශ්‍ය ජලය සපයා ගැනීම මෙම වැව හරහා සිදු වීමත් පෙන්වා දිය හැකි අතර මෙම ග්‍රාමය ආශ්‍රිතව පවතින කෘෂිකාර්මික ආර්ථික රටාව ආර්ථිකයේ දියුණුවට මෙන්ම රටේ සංවර්ධනයට ද මඟ සලසන බවත් හඳුනාගත හැකිය. ශ්‍රී ලංකාව කෘෂි කර්මාන්තය සඳහා ඉතාමත් යෝග්‍ය භූමියක් වුවත් වර්තමානය වන විට ඒ සඳහා වුවමනා ප්‍රධාන සාධකයක් වන ජලය නිසියාකාර ක්‍රමවේදයක් යටතේ කළමනාකරණය කර ගැනීමක් දක්නට නොලැබේ. අතීතයේ දී මෙම කෘෂි වාරි ජල කළමනාකරණය සම්බන්ධයෙන් විධිමත් ක්‍රමවේදයක් පැවතුනත් වර්තමානය වන විට එය වියැකී යන ස්වභාවයක් දක්නට ලැබේ. එමෙන්ම අතීතයේ දී ජනයා ප්‍රමාණවත් හා වුවමනා පරිදි කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා තෝරාගැනීමට හැකි භූමි ප්‍රමාණයක් පැවතිය ද වර්තමානයේ දී දක්නට ලැබෙනුයේ වැඩි ජනගහනයකින් යුතු ප්‍රදේශයන් හී සීමිත භූමි ප්‍රමාණයකි. මේ අනුව ජනතාවට කුඩා භූමි ප්‍රදේශයක සිදු කරන වී වගාවන් තුළින් වැඩි අස්වැන්නක් බලාපොරොත්තු වීමට සිදුව තිබේ. ඒ අනුව මෙම ගම්මානයේ වැසියන්ට ද මෙවැනි වූ අභියෝග රැසකට මුහුණ දෙමින් තම ජීවනෝපාය සරි කර ගැනීමට සිදුව ඇති බවත් හඳුනාගත හැකිය. එම දුෂ්කරතා මඟහරවා ගැනීම සඳහා වර්ෂා ජලයෙන් අතිරික්තය ආරක්ෂා කර ගැනීමේ අරමුණින් යුතුව මෙම වැව් නිර්මාණය කර අවශ්‍යතාවයන් අනුව භාවිතයට ගැනීම පරමාර්ථය වන බවත් පැහැදිලි වන අතර එවැනි වූ මෙම කරම්බන්කුලම ග්‍රාමය තුළ දක්නට ලැබෙන වාරි පද්ධතිය ද එම ගම්මානයේ වැසියන්ගේ සම්පතක් ලෙසට එය ආරක්ෂා කර ගැනීමක් දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව මැදවච්චිය ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසය ආශ්‍රිතව ප්‍රධාන වශයෙන් මහා වාරිමාර්ග 6 ක් හා සුළු හා මධ්‍යම වාරිමාර්ග 290 ක් පිහිටා ඇති අතර ඒ සියල්ල වර්ෂා ජලයෙන් පමණක් පෝෂණය වේ. එලෙස වර්ෂා ජලයෙන් පමණක් පෝෂණය වන ග්‍රාමීය වැව් පද්ධතිය පිළිබඳ ව සැලකීමේ දී අනාදිමත් කාලයක සිට ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂිකර්මාන්තය ප්‍රධාන කොටම මෝසම් වැසි මත රදා පැවතීමත් ඒ අතරින් ඊශාන දිග මෝසම් වර්ෂාව පදනම් කරගනිමින් වියළි කලාපයේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු වැඩි වශයෙන් සිදු වීමත් දක්නට ලැබේ. ග්‍රාමීය වැව මූලික කරගෙන සිදු කරන වගා කටයුතු සඳහා ජනතාවට මෙම ඊශාන දිග මෝසම් වර්ෂාව අතිශය වැදගත් සාධකයක් ලෙසට පෙන්වා දිය හැකිය.

රජවරු වැව් නිර්මාණය කිරීමේ දී ජනතා අවශ්‍යතාවයන්ට වැඩි ඉඩක් ලබා දෙමින් ග්‍රාමීය වැව ප්‍රධාන වශයෙන් ග්‍රාමීය ජනයාගේ එදිනෙදා ජීවන ක්‍රමය සකස් කර ගැනීමට ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ජීවන උපාය වන කෘෂිකර්මාන්තයට අවශ්‍ය ජලය නිසි ලෙස ලබා ගැනීම මෙම වැව හරහා සිදුවීම පෙන්වා දිය හැකිය. ඒ අනුව මෙම ග්‍රාමය තුළ පවතින වාරි කර්මාන්තය පිළිබඳව විමසීමේ දී මෙම ග්‍රාමය අවට එනම් මෙම ග්‍රාම නිලධාරී වසමට අයත් සුළු වාරි මාර්ග කිහිපයක් ම පවතින අතර එම වැව් ආශ්‍රිතව පවතින ජල ධාරිතාවන් මෙන්ම එම ජලය මඟින් පෝෂණය වන කුඹුරු ප්‍රමාණය මෙන්ම කන්න ක්‍රමයට අනුව මෙම කෘෂිකාර්මික කටයුතු සිදු වීම ද පෙන්වා දීමට පුළුවන. ඒ අනුව,

කරම්බන්කුලම ග්‍රාමනිලධාරි වසමට අයත් වැව්	ජල ධාරිතාවය අක්කර අඩි	ජල සම්පාදනය කළ හැකි කුඹුරු අක්කර ගණන		වගාකරන කුඹුරු අක්කර ගණන		ගොවීන් සංඛ්‍යාව
		යල	මහා	යල	මහා	
කරම්බන්කුලම මහා වැව	255	30	144	30	144	122
පහලගම වැව	70	0	48	0	48	31
දිවුල්ගහ වැව	65	0	28	0	28	11
කුඩා වැව	30	0	32	0	32	12
මහකටුකැලියාව	55	0	34	0	34	18
කුඩා කටුකැලියාව	10	0	8	0	8	6
රළපනාව වැව	270	35	114	35	114	81
ගිරාකැත්ත වැව	95	0	52	0	52	44
ඇල්පත්ගම	60	0	46	0	46	36
හබ වැව	7	0	10	0	10	6
කෝනගොල්ලෑව	12	0	14	0	14	13
කිරිකන්ද වැව	18	0	21	0	21	13
මී ගස් වැව	15	0	20	0	20	6
කුරුදුගොඩ වැව	12	0	13	0	13	5

(වගුව 01)

මේ අයුරින් සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම පැවතීම තුළ ගම්වැසියන්ගේ අවශ්‍යතාවයන්ට සරිලන ආකාරයේ ජල සැපයුමක් තිබීම සතුටට කරුණක් වුවත් වර්ෂා ජලය වසරේ එක් කලකට දෙකකට පමණක් සීමා වීම තුළ එම වී ගොවිතැන් කටයුතුවලද අඩු වීමක් දක්නට ලැබේ. ග්‍රාමීය වැව පදනම් කරගත් කෘෂිකර්මාන්තයේ දී ජලයේ ප්‍රමාණවත් බව මත ගම් වැසියන් තම ගොවිතැන් ක්‍රම හා වගාකරන කාලය වෙනස් කිරීම යනාදිය දේශගුණික විචල්‍යතාවයන්ට

මුහුණ දීමට හැකි වන පරිදි ඔවුන්ගේ කෘෂිකර්මාන්තය සකස් කරගෙන තිබූ අතර ඒ අනුව ගොඩ හේන් වගාව හා මඩ වී වගාව සිදු කිරීම තුළ එහි දී අවම වශයෙන් එක් වගාවකින් සාර්ථක අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට හැකි වී ඇති බවද හඳුනා ගත හැකිය. මේ අනුව මෙම ගම්වාසීන් ගොඩ ඉඩම් හා මඩ ඉඩම් වශයෙන් ඉඩම් බෙදා වෙන් කිරීමකින් යුතුව සිදු කරන ආකාරයක් දැකිය හැකිය. ඒ අනුව වගාකල හැකි ඉඩම් මෙන්ම වගාකල ඉඩම් වශයෙන් ඒවා සංඛ්‍යාත්මකව මෙලෙස දැක්විය හැකිය.

ඉඩම් වර්ගය	**වගාකල හැකි ඉඩම් අක්කර ප්‍රමාණය**	**වගාකළ ඉඩම් අක්කර ප්‍රමාණය**
ගොඩ ඉඩම්	207	166.24
මඩ ඉඩම්	270	197.5

(වගුව 02)

මෙම ගම්මානයේ වැසියන් වර්තමානය වන විට මේ අයුරින් තම ගොවිතැන් කටයුතු සිදු කළ ද එයින් අපට පසක් වනුයේ වාරි ජලයේ පවතින ප්‍රමාණත්වය නොවේ ද? මෙයට විසඳුමක් වශයෙන් මෙම ගම්වාසීන් වැවේ ජලය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා විවිධාකාරයෙන් වී වගාව සිදු කරන අතර ඒ අනුව කැකුලමට වී වැපිරීමේ ක්‍රමය අනුගමනය කිරීමත්, ජලය ප්‍රමාණවත් නොවන අවස්ථාවලදී හවුලේ සිදු කරන වගාවත්, වැව් ඉස්මත්තේ සිදු කරන වගාව යනාදිය ද පැරැන්නන් සිදු කළ ආකාරයටම ගොවිතැනට නියඟ බලපෑම වළක්වා ගැනීම සඳහා සිදු කිරීම ඔවුන්ගේ අත්දැකීමේ ප්‍රමාණය කියා පෑමට කදිම නිදසුනකි.

ග්‍රාමීය වැව හා බැඳි කෘෂිකර්මාන්තය තුළ කුඹුරට අවශ්‍ය ජලය සපයා ගැනීම සඳහා වැවේ ප්‍රධාන අංගයක් වන සොරොව්ව ප්‍රමුඛ වේ. සොරොව්ව හරහා ඇළ වේලිවලට ලබා ගන්නා ජලය කුඹුරට යාම පහසු කිරීම සඳහා මෙම ක්‍රමවේදය යොදාගෙන ඇති අතර එහි දී වැවේ ඇතුලතින් අඩියක් පමණ උසකින් ජලය සොරොව්ව හරහා ගෙන ඒමත්, සොරොව්වේ බැස්ම අගල් 10 ක් පමණ වන ආකාරයට සකස් කර තිබීමත් දැකිය හැකි අතර එහි දී අගල් 2 ක පරතරයක් වැව හා සොරොව්ව අතර පැවතීම පෙන්වා දිය හැකිය.

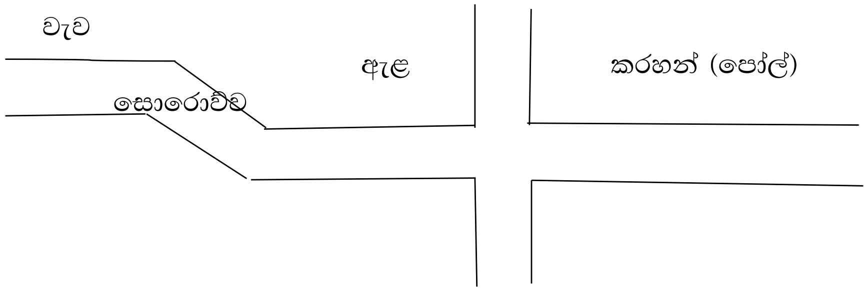

(රූපසටහන 01)

ඒ අනුව සොරොව්වෙන් ලබා ගන්නා ජලය ඇළ වේලි තුළින් කුඹුරට ගෙන යාමත් එසේ ගෙන යාමේ දී මෙම ගම්වාසීන් පවසන ආකාරයට " කරහන්" නමින් හඳුන්වන වතුර බෙදා ගැනීම සඳහා යොදාගනු ලබන කුඩා ස්ථානයක් වන අතර ඒ තුළින් කුඹුරු කිහිපයකට එකවර

වේල්ල හරහා ජලය ගෙන යාමට හැකියාව පවතී. මෙය "පෝල්" යනුවෙන් ද හඳුන්වන අතර අතීතයේ දී මෙය පොල් කඳන් යොදා එම කඳේ කට්ටයක් කපා ජලය ගෙන යාම සිදු වුවත් වර්තමානයේ දී එය කොන්ක්‍රීට් වලින් සාදා ඇති බවක් දක්නට ලැබේ.

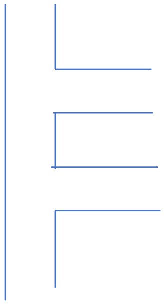

කරහන්(පෝල්)
(රූපසටහන 02)

පෝල් එක (ඡායාරූපය 03)

එසේම ජලය වේගයෙන් රැගෙන යාම සඳහා ද මෙම කරහන් භාවිත කරන අතර එහි දී ප්‍රධාන ඇළ ඔස්සේ එන ජලය කරහන් හරහා බැස්මකින් යුතුව ඇළ හරහා වේගයෙන් ගමන් කිරීම සිදු වේ.

වැවක අතිරික්ත ජලය පිටකිරීම සඳහා යොදාගනු ලබන ප්‍රධාන අංගයක් ලෙස හඳුන්වන පිටවාන ද මෙහි දී වැදගත් වන අතර එම පිටවාන තුළින් ඉවත් වන ජලය අමුණට එකතු වීම සිදු වන අතර එහිදී අමුණ හරහා එම ජලය කුඹුරට එකතු වීමට ද ක්‍රමවේදයක් සකස් කර තිබේ.

(ඡායාරූපය 04)

මෙම ගම්මානයේ වැව තුළ වූ මෙවැනි අංගයන් වර්තමානය වන විට කැලෑවට යටවී පැවතීම කණගාටුවට කරුණක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. ඒවා අරක්ෂා කරගැනීම සියලු දෙනාගේම වගකීමක් වන බවද කිව යුතුය.

ග්‍රාමීය වැව පදනම් කරගනිමින් සිදු කරනු ලබන ආර්ථිකයේ ප්‍රධාන සාධකයක් වන කෘෂිකර්මාන්තය මෙම කරම්බන්කුලම ගම්මානයේ වැසියන් විවිධ දුෂ්කරතා මැද වුවත් සිදු කරන ආකාරයක් දක්නට ලැබෙන අතර එම කෘෂිකර්මාන්තයට අවශ්‍ය ප්‍රධාන ජල පෝෂක එම ගම්මානයේ වැව තුළින් ලැබෙන බවත්, ඒ අනුව සමාජ අවශ්‍යතාවන්ට රුකුලක් වන මෙම ග්‍රාමීය වැව සියල්ලන්ට ම සම්පතක් ලෙසට හැඳින්විය හැකිය. මෙම සමාජ රටාව තුළ කෘෂිකර්මාන්තය නිසාවෙන් තම ජීවිකාව ගෙන යන අතීතයේ සිටම ග්‍රාමීය වැව පදනම් කරගත් සංස්කෘතියක් පැවතීම තුළ එකල සිටම මෙම වැව තුළින් ජනයාගේ බොහෝ අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමට හැකි වූ අතර වර්තමානය තුළ ද එවැනි අවශ්‍යතාවලට මෙම වැව පාදක වන බවද කිව යුතුය. එම වැව තුළින් මිනිසුන්ගේ පමණක් නොව තිරිසන් සතුන්ගේ ද ජල අවශ්‍යතා සපුරාලීමට සමත් වන අතර සමහර නියං කාලවල දී ළිං වල ජලය හිඟ වන අවස්ථාවන්හී දී ගම්වාසීන්ට තම එදිනෙදා අවශ්‍යතා සපුරාලීමට මෙය උපකාරි වන බවද පැහැදිලි වේ.

අතීතයේ වාරි කර්මාන්තය ආශ්‍රිතව විවිධ නීති රීති පැවතුන අතර එහි දී මත්ස්‍යයන් ඇල්ලීම, වැවකින් ජලය ගැනීම වැනි දේ සඳහා විවිධ බදු වර්ග ද පනවා තිබුණු අතර දකපති, මජිබක යන බදු එහි දී ප්‍රධාන විය. ආර්ථිකයේ සාධකයක් වන වෙළඳාමෙන් ජීවත් වූ ජනයා වැවෙන් ලබා ගන්නා මත්ස්‍යයින් මෙන්ම මල් වැනි දෑ විකිණීම ද සිදු කළ අතර මෙම ගම්මානයේ පවතින වැව බදු දීම නම් වූ ක්‍රියාවලිය තුළ ගමේ ප්‍රධානියා විසින් වසරකට වරක් වැවේ ජලය අඩු වූ පසුව වෙනත් ගමක පුද්ගලයෙකුට සීමිත කාලයක් සඳහා බදු දීමෙන් පසු නැවත එම වැවේ මාළු ඇල්ලීමත්, මල් කැඩීමත් ගමේ ජනයාට තහනම් වන බවත් එසේ සිදු කිරීමට අවශ්‍ය වුවහොත් ඒ සඳහා බදු දුන් පුද්ගලයාට ගෙවීමක් කිරීමට ද සිදු විය. එසේම කාලසීමාව අවසන් වීමෙන් අනතුරුව එම වැව නැවත පියවා ගැනීමක් ද සිදු වේ. මෙය ද ගමේ සංවර්ධනයට රුකුලක් වන බවද කිව යුතුය.

පුරාණයේ සිටම මෙම වාරි කර්මාන්තය ජනතා අවශ්‍යතා උදෙසා ක්‍රියාත්මක වුවත් විවිධ හේතූන් නිසා පරිහානියට පත්ව ඇති බවක් දක්නට ලැබේ. මේ හේතුවෙන් ජනතාවට ඔවුන්ගේ ම ක්‍රියාකාරකම් තුළින් වර්තමානයේ ද ප්‍රධාන ගැටලුවක් වී ඇති ජල හිඟතාවයට මුහුණ පෑමට සිදු ව ඇති බවත් හඳුනාගත හැකිය. වර්ෂයේ එක් කලකට පමණක් වර්ෂාව ලැබීම තුළ මෙම අභියෝගය ජය ගැනීම සඳහා ඉහතින් සඳහන් කළ ආකාරයට භූමියේ ස්වභාවික පිහිටීම මත ක්‍රමයෙන් ග්‍රාමීය වැව් ගොඩනගාගත් බවත් එම වැව් ආරක්ෂා කර ගැනීම කාගේත් වගකීමක් ලෙසට ගෙන සිදු කිරීමක් ද දක්නට ලැබුණි. නමුත් මෙම ගම්මානයේ වැව ආශ්‍රිතව පවතින අභියෝග රැසක්ම මෙම අධ්‍යයනයේ දී හඳුනාගැනීමට හැකි වූ බව කිව යුතුය. ඒ අනුව,

- නිසි ජල කළමනාකරණයක් නොමැති වීම.
- වැවක තිරසාරභාවය ආරක්ෂා කරන වැවේ ඉහළ පෝෂක ප්‍රදේශ ආශ්‍රිතව ජනාවාස ව්‍යාප්ත වීම තුළ වැව ස්වභාවික පරිසරයෙන් ගිලිහී ගිය හුදකලා තත්වයට පත්ව තිබීම.
- පුරාණයේ දී මෙය "අපේ වැව" ලෙස සලකා නඩත්තු කළ මෙම ග්‍රාමීය වැව මේ වන විට රජයේ නඩත්තුවක් පමණක් ලෙස සැලකීමට ජනතාව හුරුවීම.
- මේ හේතුවෙන් ස්වයංපෝෂිත බවේ සාධකයක් වූ මෙම ග්‍රාමීය වැව හා ඒ සමඟ සාම්ප්‍රදායික සංස්කෘතිය ක්‍රමයෙන් අභාවයට යාම ද සිදුව ඇති බව කිව යුතුය.

මෙවැනි අභියෝග තුළින් රටක, ප්‍රදේශයක, ගමක සමාජ, ආර්ථික තත්වයන්ට දැඩි ලෙස හානිකර වන බවත් වැවයි, දාගැබයි, ගමයි, පන්සලයි යන සංකල්පය ද අද වන විට වියැකී

යන ස්වභාවයක් මේ තුළින් දැකිය හැකි අතර එවැනි අභියෝග මඟහරවා ගැනීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම ද ජනතාවගේ වගකීමක් වේ. ඒ අනුව

- රොන් මඩ වැවට ගලා ඒම වැළැක්වීමට පියවර ගැනීම.
- වැවට ඉහළ කලාපයේ පිහිටි වනාන්තර වැස්ම ආරක්ෂා කිරීම මඟින් වැවට ගලා බසින ස්වභාවික ජල පහරවල් රැක ගැනීම.
- එවැනි වැව ආශ්‍රිතව සැකසුණු ව්‍යුහයන් ආරක්ෂා කර නිරතුරුවම ඒවා සක්‍රීය තත්වයෙන් පවත්වා ගැනීමට කටයුතු කිරීම.
- පුරාතනයේ සමාජයේ පැවති ශක්තිමත් යාන්ත්‍රණය වර්තමානය වෙතද ගෙන ඒම තුළ ග්‍රාමීය වැව ආරක්ෂා කිරීමට පියවර ගත යුතුය. නිදසුන් වශයෙන් ගත් කළ පුරාතනයේ වපිහමික, වෙල්වැස්සන්, වෙල් කැමියන්, ගමරාළ (**අමරවංශ හිමි, කොත්මලේ, ලක්දිව සෙල්ලිපි, 1969**) වැනි විවිධ තනතුරු පැවති අතර එලෙස වර්තමානයේ ද වැව් භාරකරුවන් පත් කිරීමත්, කෘෂිකාර්මික නිලධාරින් පත් කිරීමත්, ගමේ නායකයින් මෙන්ම සමස්තයක් වශයෙන් ගම්වාසීන් සියලු දෙනාගේ ම වගකීම වන වැව ආරක්ෂා කිරීමට පියවර ගැනීමද කළ යුතුව පවතී.

මෙවැනි ක්‍රියාමාර්ග තුළින් ග්‍රාමීය වැව ආරක්ෂා කරගැනීමට හැකි වීමත් ඒ තුළ ජනතා අවශ්‍යතාවයන්ට සරිලන ආකාරයේ තම ජීවනෝපාය මාර්ග නිසි ලෙස සිදු කිරීමටත් හැකිවීම පෙන්වා දිය හැකිය. මෙවැනි බොහෝ උපයෝගීතාවයන් සහිත මෙම ග්‍රාමීය වැව සියලු දෙනාගේ සම්පතක් ලෙසට ගෙන එය ආරක්ෂා කිරීමේ වගකීම සියලු දෙනා සතුවන බවද කිව යුතුය.

නිගමනය

මෙහිදී ග්‍රාමීය වැව ආශ්‍රිතව පවතින සමාජ උපයෝගීතාවය කෙලෙස ද යන්න අධ්‍යයනයට බඳුන් වන අතර මෙම වාරි කර්මාන්තය අතීතයේ සිටම ජනතා අවශ්‍යතාවයන් අරමුණු කරගනිමින් ක්‍රියාත්මක වූ බවත්, එසේම සමාජ, ආර්ථික ක්ෂේත්‍රයන්හී දී විශාල වශයෙන් වැදගත් වූ බවත්, විශේෂයෙන් ම වැව් බැඳි රාජ්‍යයේ ජනයාගේ ප්‍රධාන ජීවනෝපාය වන කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා අවශ්‍ය කරන ජල පෝෂක මෙම වැව හරහා ලැබීමත් වර්තමානය වන විට ග්‍රාමීය වැව ආශ්‍රිතව පවතින අභියෝග මොනවාද යන්නත් පිළිබඳ ව මෙම අධ්‍යයනයේ දී තොරතුරු ලබා ගැනීමට හැකි වූ අතර එම අභියෝග මඟහරවා ග්‍රාමීය වැව ආරක්ෂා කර ගැනීම වැදගත් වන බවද පෙන්වා දිය හැකිය.

පරිශීලන

සම්මුඛ සාකච්ඡා ආශ්‍රයෙන්

අප්පුහාමි, යූ. බී, වයස අවු. 67, ගොවිතැන (වෘත්තිය), කරම්බන්කුලම, කිරිගල්වැව, මැදවච්චිය

අනුලාවති, පී, වයස අවු. 65, ගොවිතැන (වෘත්තිය), කරම්බන්කුලම, කිරිගල්වැව

ප්‍රේමතිලක, ඒ, වයස අවු. 64, ගොවිතැන හා හේන් වගාව (වෘත්තිය), කරම්බන්කුලම, කිරිගල්වැව

මනතුංග, ඒ, වයස අවු. 49, ග්‍රාම නිලධාරි (වෘත්තිය), කනදරාව, මැදවච්චිය